

Hammerfestingen?

– Det er første gang jeg har vært på residens og snakket mer enn jeg har danset, sier Willie Stark.

Det er ikke første gang Bianca Hisse er i Hammerfest, og det blir heller ikke siste. – Jeg kommer faktisk tilbake allerede i oktober, sier hun.

Willie Stark ble sjokkert da hun oppdaget historien om samisk undertrykkelse.

forskjellige elementer inn i dansen, og jeg tror jeg prøver å bryte litt grenser for hva som er ansett som dans, forklarer Hisse.

– Samtale mellom likeverdige

Som en del av residensen har de to danserne blitt kjent med Solveig Leinan Hermo.

– Det har vært spennende å bli litt kjent med henne, hennes arbeid og hvordan hun har jobbet med forskjellige folk gjennom livet, hvordan hun ser dans og alt dette, sier Hisse.

– Jeg kaller henne dronningmøren i nord. Hun er kjempeinteressant. Ofte møter man koreografer og folk som er fast bestemt på at sånn og sånn gjør man det, for det har fungert for meg tidligere. Mens med Solveig ble det en samtale mellom likeverdige, og det var fruktbart og meningsfylt for oss alle å snakke sammen, sier Stark.

– Jeg følte hun virkelig var interessert i å høre på hva vi hadde å si og våre opplevelser, så det var veldig positivt, legger Hisse til.

Regnbuer og enhjørninger

I løpet av dagene i Hammerfest har

de i tillegg til å snakke mye, fått oppleve en god del også. Det har blant annet blitt tid for et besøk på Gjenreisningsmuseet, og det satte dype spor.

– Jeg visste ingenting om samefolket og det de har gått gjennom. I andre deler av Europa er Skandinavia sett på som et sted med regnbuer, enhjørninger og eventyrland. Dere snakker til og med i myke stemmer. Jeg hadde ingen anelse om at dere hadde en slik brutal fortid. Samene ble kolonisert rett og slett. Det er ikke noe jeg hadde ventet å få høre om når jeg kom hit, sier Stark.

Hisse visste ingenting om samene før hun flyttet til Tromsø, men har i løpet av årene hun har bodd der lært mye.

– Jeg som kommer fra et kolonisert land ble sjokkert over å oppdage dette her, sier hun.

– Det er det samme for folk i Brasil, Afrika og over hele verden. Det at du må undertrykke dine røtter er galskap, legger Stark til.

Da hun var yngre ville hun ikke innrømme at hun kom fra Afrika.

– Jeg sa jeg var fra andre steder. I dag er jeg skuffet over meg selv, jeg burde visst bedre med så mange som har kjempet for rettighetene jeg har i dag. Det tok meg lang tid bare å klare å elske mitt eget hår. Du ser deg i speilet og liker ikke det du ser fordi du er så annerledes fra andre, det er en av de verste følelsene du kan ha, sier Stark.

2. verdenskrig

På museet lærte de naturlig nok om 2. verdenskrig også.

– Jeg visste ikke at tyske soldater kom hit. Det står ingenting om det i skolebøkene hos oss. Det vi lærer der nede er om den tyske okkupasjonen av Frankrike, hva USA gjorde og åpenbart om Polen og landegrenser. Men dere her oppe er ikke nevnt i det hele tatt. Det er respektløst og trist at det ikke blir nevnt, det er nesten som om dere ikke fantes. Alt dette burde vært noe alle lært om, sier Stark.

Hisse påpeker at det er mye om nordområdene folk lenger sør vet veldig lite om.

– Jeg har reist mye rundt i Troms

og Finnmark, og jo meg jeg har sett jo mer har jeg innsett hvor mye av den globale politikken som faktisk foregår i nord. I sør ser man gjerne på nord som øde og langt unna den globaliserte verden. Mens når du er her oppe ser du at dere er nær så mange grenser. Gjennom historien har det vært utrolig mye handel og politikk her oppe. Det sjokkerer meg at folk ikke vet det, sier hun.

– Et privilegium

De har og vært rundtomkring i Hammerfest og på Sørøya.

– I Akkarfjord fikk vi møte kameler. Jeg fikk til og med et kyss på nesa av en kamel, sier Stark ivrig.

De har og fått sett en god del av naturen i kommunen.

– Når du vokser opp i en stor by, så må du reise ganske langt for å komme deg ut i naturen. Det å kunne gå rett ut og opp på et fjell, eller det å ha rent vann i springen, det er et privilegium man ikke burde ta for gitt, sier Hisse.

De har trivdes godt i tiden de har vært her.

– Jeg elsker Hammerfest, og

det er egentlig litt rart for jeg er en skikkelig storbyjente som foretrekker at det er varmt, ler Stark.

Hun tror kanskje hele opplevelsen gjør at det blir litt ekstra stort.

– Kanskje er det fordi jeg er her med Bianca og at Davvi tar så godt vare på oss. Jeg vet ikke, men det er noe med Hammerfest som er helt fantastisk.

Hisse hadde allerede et forhold til Hammerfest før hun kom hit.

– Jeg har samarbeidet med Davvi før. Jeg føler på en måte at jeg hører litt til her, og jeg kommer faktisk tilbake allerede i oktober, sier hun.

– To fantastiske uker

– Hva tar dere med dere etter å ha vært her?

– Alt! Jeg har notert som en gal i en liten bok, og det er ingenting av det jeg har lært i løpet av mitt opphold her som jeg ville kastet i søpla. Nå trenger jeg tid til å prosessere alt og å inkorporere det i arbeidet og livet mitt hjemme, sier Stark.

– Det har vært to fantastiske uker, legger Hisse til.